

Af-Sløret

Ester Fleckner

Kaj Nyborg

Sophia Kalkau

Michael Würtz

Ovrebek

Troels Sandegård

Lasse Lau

Astrid Svangren

Kevin Malcolm

28. oktober - 20. november 2016

Kaj Nyborg

GHOST 2 (Isoplant)

I arbejdet med stedsspecifikke installatoriske greb skaber Nyborg ikke blot arkitektoniske forskydninger, men sanselige miljøer der transcenderer sig selv. Med udgangspunkt i allerede eksisterende forhold skaber han værker der udfordrer vores sanser og rumlige forståelse. I værket *GHOST 2 (Isoplant)* har et ekstra rum skubbet sig ind i udstillingsrummet hos KH7 artspace. Med en insisterende subtilitet presser værket sig på og kræver en stillingstagen af beskueren. I brugen af domestiske objekter såsom en persienne og en stueplante fornemmes værket på én gang hjemligt og faretruende. Man undres: "Hvad er det for et rum der er bag glasruden?" Nyborg iscenesætter en mystisk fortælling, der peger i retning af voyerisme, det okkulte og 'pittoresk normalisme'.

Sophia Kalkau

Black Matter

Sophia Kalkau placerer sin praksis i spændingsfeltet mellem af-sløring og til-sløring. Gennem skulptur og fotografi arbejder hun med menneskekroppen som et skulpturelt objekt, der er i en konstant proces af tilsynekomst.

I værket *Black Matter* ses en komposition bestående af en organisk form, der bøjer sig over et ubestemmeligt objekt. Formen transformeres til en genkendelig silhouet, et omrids af en menneskekrop og en intim situation udfolder sig ved opdagelsen af et øje, et bryst og en tå. Kalkau fremstiller en uhierarkisk forening mellem krop og objekt i et sært fortroligt, konstrueret møde, som lige så hurtigt som det fremstod, trækker sig tilbage og genopstår som blot sort stof.

Astrid Svangren

amongst all sorts of colours

venus hair

and a day of thirst

a sleeping jellyfish

it is the memory place

literary imagination body

play dead

gust

growth

an ever-present ocean stage

eliminate

my own hyperballad

Svangren ser sine værker som rumlige malerier, der er i en konstant tilstand af proces. Hendes kompositioner af tekstiler, fundne materialer og farvepigment er fortællinger uden begyndelse og uden ende. De handler om oprindelse og det sanselige og intuitive som udspring for erindring. Med deres sanselige materialitet er de i symbiose med både rum og beskuer - de gestalter sig i rummet.

Lasse Lau

Pine Nuts (20 min)

Filmen *Pine Nuts* tager sit afsæt i en park i Beirut. Parken som en gang var et livligt mødested for befolkningen har stadig ikke i dag, mere end 25 år efter borgerkrigens afslutning, officielt genåbnet for offentligheden. Med udgangspunkt i minder og erindringer om parken, reflekterer Lau over hvad der konstituerer et sted og en identitet. Parken danner rammen for en fortælling om fortidens vold, konflikt og fortabte drømme, og hvor det er op til beskueren selv at udfylde det billedlige tomrum. Bevægelsen fra sted, til ikke-sted og mellem-sted, bliver poetisk realiseret i myten om at parken ikke vil genåbne før de pinjetræer, der blev plantet efter krigen i 90'erne, modner og får pinjekerner.

Ester Fleckner

A closet does not connect under the bed

Et tilbagevendende emne i Fleckners praksis er en interesse i hvordan vi som mennesker erfarer og navigerer i verden gennem sprog, fortællinger og kulturelle koder. I sin værkskabelse giver Fleckner stor værdi til erfaringsprocessen, herunder forvirringen og det ufærdige, og lader dette danne afsæt for en række æstetiske, politiske og poetiske standpunkter og spørgsmål. Fleckner bruger sin egen krop som kompas til at navigere og kolliderer med materialer, billeder og tekst og værkerne afspejler en søgende tilgang, skævhed og processuel refleksion. I værket *A closet does not connect under the bed* undersøges skabet som arkitektonisk rum, som håndværksmæssigt og funktionelt hverdagsobjekt, og som sproglig metafor og billede af et aflukke, der i samfundet ofte relateres til privat skjulested, erkendelsesrum, og afvigende seksualitet og identitet.

I arbejdet med træsnittet velkommer Fleckner forskelle, upræcished og kontroltab. Som et organisk, naturligt materiale skaber træet, snitningen og aftrykkene et spændingsfelt, der afspejler de tematikker der er på spil i hendes praksis.

Af-Sløret

Udstillingen Af-Sløret tager sit afsæt i undersøgelsen af 'sløret' som genstand for erkendelse. Med en forankring i æstetiske begreber om sløret, det tilslørede og handlingen at af-sløre, søger udstillingen at pege på tilsynekomsten af et sted, specifikt forankret i den givne kontekst for udstillingen - KH7 artspace.

Gennem et udvalg af danske og internationale kunstneriske praksisser, behandler udstillingen sløring og afsløring gennem formalistiske såvel som politisk funderede, identitetsbetonede og metafysiske strategier. Fælles for de deltagende kunstnere er derfor et interessefællesskab i arbejdet med en specifik kontekst, og ud fra forskellige greb og motiver at arbejde med tilsøring, fremtræden og afsløring. Afsløringen som filosofisk begreb er netop blevet anvendt på flere niveauer, både som en erkendelsesmæssig bevægelse, der herigennem peger på processen som et væsentligt element, som det eksempelvis ses i den heidegianske æstetik.

I afdækningen af det oprindelige, det før og det efter, tilslutter udstillingen sig et narrativ der er i endeløs cyklus omkring sig selv, og derved muliggør afsløring af det tilslørede.

Michael Würtz Overbeck

The sound of no one (the sound of silence)

Black sphere - the reminiscence of what once was

Surplus matter - pile of dead skin cells, carbon, star matter

A piece of paper with a hole in it

What once was lost and never

found again

Decoding reality

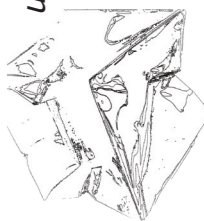
De to kuber fra serien *Inspirations* og selvportrættet *Respiration and Prespiration* er en bearbejdning af intime og transparente spor af menneskekroppen – I dette tilfælde Sandegård selv. Værkerne er ikke blot subtile afsørginger af kunstneren bag, men en 1.:1 synliggørelse af livsnødvendige fysiske funktioner såsom åndedræt og temperaturregulering. Med sit minimalistiske formsprog er dekonstruktionen af den ikoniske kube en form for afklædning af minimalismen og en gen-into duktion af individet til det enkle formsprog. Titlen *Inspirations* kommer fra latin (*spiro* = at trække vejret; *in-spiration* = trække vejret ind). *Inspirations* demonstrerer transformationen fra en absolut kube (svarende til den samlede volume iht som Sandegård skal bruge over en periode på 15 min), til en sammenkrøllet form. Kuben er på én gang i proces af forfald og tiltagende kompleksitet i takt med at den negative masse synliggøres og volumen aftager.

Værket *Self-portrait, Respiration and Prespiration* er et selvportræt skabt af sved. Over et døgn dryppes en væske identisk med Sandegaårds sved ned på en metalplade, hvor den forvandler sig til et mineralandskab i form og farve. Den samlede mængde væske svarer til den mængde Sandegård ville svede over et døgn. Sveden forlader kroppens hieraki, og genopstår som et syntetisk selvportræt.

Troels Sandegård

Inspirations

Respiration and Prespiration

Kevin Malcolm

Outremer (IV)

Giannos, Paul, Pavlos,

The Colonist's Lament (Dead Knowledge)

Fading

Malcolms kunstneriske praksis drejer sig omkring politiske og historiske strukturer og deres betydning for den vestlige verdens menneskesyn og identitetskonstruktion. Han bevæger sig i et bevidst felt af politiske og æstetiske paradokser og iscenesætter derigennem sin egen kunstkritik.

I mødet mellem forskellige værdiladede objekter og materialer opstår nye virkeligheder og historier. Eksempelvis er den blå farve i værket *Outremer* og pekannødderne i *Giannos, Paul, Pavlos* og *The Colonist's Lament (Dead Knowledge)*, udtryk for elementer der er ude af kontekst. Ved tilføjelsen af eksotiske elementer konstrueres en ny virkelighed.

Værket *The Colonist's Lament (Dead Knowledge)*, beskæftiger sig med et imaginært rum – i fantasien og forestillingen om en rumrejse. Forestillingen om en verden, der kun eksisterer i kraft af sig selv og ikke korresponderer med noget virkeligt, er et billede på universelle kognitive fakulteter og på det mellemrum, der eksisterer mellem forestilling og virkelighed. Virkeligheden erkendes indirekte, ved at individet drager slutninger af sanseindtrykkene ud fra sine almene begreber og viden. Vort billede af virkeligheden er således en konstruktion, der varierer fra menneske til menneske. Denne forestilling tilsat det fremmede element i form af pekannødderne konstruerer en ny historie, der udstilles på et marmorbord.

Både i værket *Outremer* og i de tre silketryk *Fading* beskæftiger Malcolm sig med imperialistiske eftermæler i afdækningen af den blå farves historie og dens symbolske betydning for den hvide farve og den (hvide) kulturhistorie.